

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Csp/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117233620
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:6117233620.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou, v spore žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. so sídlom v Hradci Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČ: 24785199, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o. so sídlom v Martine, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému E. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom v Š., Š. XXX/X, o zaplatenie 627,31 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 18,53 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. od 17. 12. 2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalovanému plnú náhradu trov konania voči žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania na Okresnom súde Banská Bystrica zo dňa 19. 10. 2018 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 627,31 EUR a úroku z omeškania 5 % p. a. zo sumy 627,31 EUR od 17. 12. 2016 do zaplatenia a trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný a právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. IČO: 35 805 731, so sídlom Mlynské Nivy 49, 621 09 Bratislava uzatvorili dňa 12. 07. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 569677215, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.100,- EUR. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov v sume 24,66 EUR. Posledná predpísaná splátka bola splatná dňa 05. 09. 2014. Pôžička bola poskytnutá žalovanému jednorazovo hotovostne. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá dňa 16. 12. 2016 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199 ako postupníkom, postúpila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku voči žalovanému vrátane príslušenstva na KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. o čom bol žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať svoje záväzky zo zmlúv špecifikovaných v bode 1. žaloby riadne a včas a uhradil len splátky v celkovej výške 472,69 EUR. Žalobca listom zo dňa 16. 08. 2017 - výzva pred podaním žaloby vyzval žalovaného k úhrade celej dlžnej sumy. Do dnešného dňa žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby je vo výške 627,31 EUR. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a súčtom vykonaných splátok t.j. 1.100,- EUR - 472,69 EUR = 627,31 EUR. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúcom po postúpení pohľadávky.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 05. 01. 2018 v konaní platobný rozkaz sp. zn. 12Up/280/2017.

3. Žalovaný podal proti danému platobnému rozkazu včas odpor s odôvodnením v ktorom uviedol, že platobný rozkaz považuje za nezákonný a nesprávny. Žalobca v rozpore s § 103 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka v platnom znení úver zosplatnil 1 deň pred dátumom úhrady poslednej splátky. Doposiaľ žalovaný žalobcovi uhradil 721,28 EUR, pričom poslednú splátku uhradil dňa 24. 03. 2016 vo výške 5,00 EUR. Žalobca zákonný postup na zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyplývajúceho zo zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 12. 07. 2013 v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nijakým spôsobom súdu nepreukázal. Žalovaný ďalej uviedol, že súčasťou zmluvných podmienok danej zmluvy nebolo určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky by bol veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz. Žalobcovi bola pohľadávka postúpená (postupcom) dňa 16. 12. 2016. Poslednú splátku v prospech žalobcu na základe uvedenej zmluvy uhradil žalovaný dňa 24. 03. 2016, pričom žalobca mu zaslal predžalobnú výzvu dňa 18. 08. 2017. Z tejto výzvy nevyplýva dátum alebo údaj o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ani upozornenie na takýto postup. V uvedenom čase sa žalobca domáhal úhrady podstatne vyššej sumy - 1.602,19 EUR, ktorá obsahovala aj plnenia z neprijateľných podmienok. Žalovaný je presvedčený, že zosplatnenie úveru spôsobom, ktorý zvolil žalobca, je neplatné, v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Z uvedeného dôvodu vzniesol námietku premlčania neuhradených splátok úveru.

4. Dňa 18. 10. 2018 Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec (vedenú pod sp. zn. 12Up/280/2017) ako súdu vecne a miestne príslušnému na jej prejednanie podľa § 14 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 13 tohto zákona, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní.

5. Rozsudkom č. k. 4Csp/86/2018 - 48 zo dňa 12. 02. 2019 uložil (tunajší) súd žalovanému povinnosť - zaplatiť žalobcovi sumu 627,31 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17. 12. 2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. (výrok II.).

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný na základe ktorého Krajský súd v Košiciach Rozsudkom sp. zn. 6Co/261/2019 zo dňa 29. 04. 2020 rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Berúc na zreteľ závery odvolacieho súdu zahrnuté v jeho rozhodnutí vykonal súd následne (predovšetkým za účelom - ustálenia konkrétnej sumy, v akej bol žalovaným doteraz splatený úver, - posúdenia, či v danom prípade došlo k predčasnému zosplatneniu úveru, - posúdenia žalovaným vznesenej námietky premlčania) dokazovanie oboznámením v spise obsahnutými a následne žalobcom i žalovaným v ďalšom konaní predloženými listinnými dôkazmi, predovšetkým Zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 12. 07. 2013, Zmluvou o zabezpečení splátok úveru zo dňa 12. 07. 2013, Dodatkom k zmluve o zabezpečení splátok úveru zo dňa 01. 05. 2014, Zákazníckou kartou vystavenou dňa 12. 07. 2013, Doručenkou, Tabuľkou žalovaného o úhradách v prospech predchodcu žalobcu, Výpisom predchodcu žalobcu o splátkach a úhradách.

8. Žalobca, reagujúc na výzvu súdu, dňa 08. 07. 2020 súdu oznámil, že k zosplatneniu úveru nedošlo. Zmluva zanikla prirodzeným spôsobom a to splatnosťou poslednej predpísanej splátky. Posledná predpísaná splátka bola splatná dňa 05. 09. 2014. Zároveň uviedol, že nakoľko v konaní nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu v súvislosti s omeškaním žalovaného, nemožno posudzovať premlčanie dlhu od dátumu poslednej čiastkovej úhrady. V takomto prípade nastupuje posudzovanie premlčania pri každej predpísanej splátka samostatne. Žalobca zároveň uviedol, že žaloba bola podaná na súd dňa 31. 08. 2017, pričom posledná predpísaná splátka bola splatná dňa 05. 09. 2014. Pri výške úveru 1100,00 EUR a splatnosti 60 týždňov táto výška jednej bezúročnej splátky predstavuje sumu 18,33 EUR. Žalovaný k uhradil sumu 472,69 EUR, čo predstavuje úhradu 25 splátok po 18,33 EUR a časť 26. splátky vo výške 14,44 EUR.

9. Žalovaný v rámci jeho vyjadrenia doručeného súdu dňa 15. 01. 2021 uvádza, že s tvrdením žalobcu, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu nikdy nedošlo, súhlasí (na čo poukázal aj v ním podanom odpore). Premlčanie každej splátky sa podľa jeho názoru posudzuje samostatne v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Podľa tvrdenia žalobcu bola žaloba podaná na súd dňa 31. 08. 2017. K tomuto dňu došlo k premlčaniu 59 splátok spotrebiteľského úveru, pričom 59 splátka bola splatná k 29. 08. 2014. Vychádzajúc z uvedeného jedine splátka č. 60 nemusí byť premlčaná vo výške 18,33 EUR. S tvrdením žalobcu, že doposiaľ splatil dlh vo výške 472,69 EUR nesúhlasil. Preukázateľne uhradil vyššiu sumu, a to 721,28 EUR, teda splatil 39 splátok úveru a časť 40. splátky vo výške 6,41 EUR.

10. Podľa ust. § 179 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (v texte ďalej len ako „C. s. p.“) pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona.

11. Po vyvolaní vecí súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie. (ust. § 180 C. s. p.)

12. Súd tak podľa ust. § 180 C. s. p. rozhodol, že vec prejedná v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, poukazujúc predovšetkým na ust. § 179 C. s. p., ako aj hospodárnosť konania.

13. Žalobca sa v tomto konaní domáhal od žalovaného zaplatenia žalovanej sumy titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12. 07. 2013 (v texte ďalej aj ako „zmluva“), ktorú zmluvu uzatvorila obchodná spoločnosť Provident Financial, s.r.o. ako veriteľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Na základe uvedenej zmluvy obchodná spoločnosť Provident Financial, s.r.o. ako veriteľ, nebankový subjekt, poskytla žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 1.100,00 EUR a žalovaný sa ho zaviazal veriteľovi vrátiť, vrátane celkových nákladov predstavujúcich ročnú percentuálnu mieru nákladov 70,38 % a zahŕňajúcich úrok vo výške 158,40 EUR (ktorý bol vyjadrený úrokovou sadzbou 22,90 % ročne zo sumy úveru) a poplatok za garantovanú službu vyjadrený pevnou sumou 221,10 EUR, teda celková čiastka, ktorú bol zákazník povinný zaplatiť, predstavovala sumu 1.479,50 EUR. Zo strany žalovaného mala byť táto čiastka uhradená v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola 24,66 EUR a výška poslednej splátky dlžnej sumy činila 24,56 EUR. Plnenie bolo žalovanému poskytnuté v hotovostnom režime s tým, že splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky nastala 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy bol deň splatnosti poslednej splátky, ktorým bol 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Právny predchodca žalobcu ďalej uzatvoril so žalovaným dňa 12. 07. 2013 aj Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej sa spoločnosť Provident Financial, s.r.o. zaviazala poskytnúť žalovanému službu špecifikovanú v článku 1 uvedenej zmluvy, spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti, určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalovanému poskytnutý na základe zmluvy, v mieste trvalého bydliska žalovaného alebo na inom mieste, určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou zmluvných strán, za ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť odmenu vo výške 566,50 EUR. Žalovaný sa zaviazal splácať odmenu v pravidelných týždenných splátkach od prvej po predposlednú po dobu 60 týždňov v sume 9,44 EUR a poslednú splátku vo výške 9,54 EUR.

14. Podľa ust. § 488 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (v texte ďalej len ako „Občiansky zákonník“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. V zmysle ust. § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. (ust. § 499 Obchodného zákonníka)

18. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. V zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka)

21. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. V zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

24. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka)

25. V zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (v texte ďalej len ako „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa ust. § 2 písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. V zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

28. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

29. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (§ 7 ods. 1 ZoSÚ)

30. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

31. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je ZoSÚ, ako i ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení ZoSÚ.

32. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že z uzavretej zmluvy nie je jednoznačne zrejmý termín tak prvej splátky, ako ani termín splatnosti jednotlivých splátok a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo bolo v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ podstatnou náležitosťou zmluvy. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj o výške splátky a počte splátok. Termín splatnosti prvej splátky a aj termín ďalších splátok nie je v zmluve uvedený jednoznačne a určito, keď v zmluve je uvedené, že splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečná splatnosť

spotrebiteľského úveru je uvedená tak, že lehota splatnosti je určená spôsobom „7. deň 60 týždňa po dni uzavretia Zmluvy“, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, dokedy je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez toho, aby k tomuto údaju musel dospieť akýmkoľvek výpočtom. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, keď zmluva konkrétne neobsahuje údaje týkajúce sa príjmov, výdavkov a rodinného stavu spotrebiteľa, prípadne údaje svedčiace o nahliadnutí veriteľa do databázy údajov o spotrebiteľoch na účely individuálneho posudzovania jeho schopnosti splácať poskytnutý úver s prihliadnutím na výšku a príjem žalovaného, ako dlžníka a spotrebiteľa. Žalobca tak pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako špeciálneho právneho predpisu.

33. Absencia podstatných obsahových náležitostí zmluvy o úvere a hrubé porušenie povinnosti žalobcu, ako veriteľa podľa ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ má za následok, že spotrebiteľský úver sa v zmysle ustanovení § 11 ods. 1 písm. b/ a § 11 ods. 2 ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov.

34. Konštatovanie súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplývajúceho z predmetnej zmluvy však, vzhľadom na žalobcom v jeho žalobe uplatnené právo na zaplatenie sumy vo výške 627,31 EUR, predstavujúcej len istinu (rep. jej časť) žalobcom žalovanému poskytnutého samotného spotrebiteľského úveru, bez súčasného uplatnenia si ďalších, na tento úver naviazaných nákladov (poplatky, úroky), žiadny zásadný význam. Z tohto dôvodu, keďže žalobca si vo vzťahu k žalovanému uplatnil iba istinu spotrebiteľského úveru, súd nepodrobil analýze ani vyššie v texte spomínanú Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorej prípadné vyhlásenie za neplatnú by malo rovnako za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného spotrebiteľského úveru.

35. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania sa súd zaoberal aj otázkou, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré žalobca žiada priznať, je alebo nie je premlčané.

36. Podľa ust. § 100 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

37. V zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

38. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. (ust. § 103 Občianskeho zákonníka)

39. V zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

40. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

41. Premlčaním sa rozumie právny následok kvalifikovaného uplynutia času vo vzťahu k povahe subjektívneho práva. Inštitút premlčania poskytuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situácie, kedy až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa a tak sa vnáša do záväzkových právnych vzťahov účastníkov právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas (bez obmedzenia doby) úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo *vigilantibus iura scripta sunt*, teda že zákony sú písané pre bdelych, čiže pre tých, ktorí o svoje práva dbajú, alebo inak povedané, že právo patrí bdelym. Premlčaniu zásadne podliehajú majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Majetkovým právom je právo na poskytnutie plnenia, ktoré má pre oprávnený subjekt majetkový obsah alebo majetkovú (peniazmi ocenenú) hodnotu.

42. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (*lex generalis*) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je *lex specialis*, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Občiansky zákonník rozlišuje začiatok plynutia premlčacej doby v prípade plnenia v splátkach, kedy začína premlčacia doba plynúť odo dňa ich splatnosti a tiež v prípade,

ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, kedy začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že žalobca v rámci predmetného spotrebiteľského sporu nepreukázal, že by postupoval podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ust. § 565 Občianskeho zákonníka a úver zosplatnil, naopak, v jeho vyjadrení zo dňa 08. 07. 2020 sám uviedol, že k zosplatneniu úveru nedošlo. Z tohto dôvodu bolo potrebné zo strany súdu prijať záver, že žalobca úver poskytnutý žalovanému platne predčasne nezosplatnil a keďže nedošlo k predčasnému zosplatneniu úveru z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy postupom podľa zákona, bolo potrebné skúmať prípadné premlčanie každej zo splátok úveru v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. V danej veci bola žaloba podaná na súde dňa 04. 09. 2017 (POZN. nie, ako to mylne uvádza žalobca v jeho podaniach adresovaných súdu, dňa 31. 08. 2017. Túto skutočnosť potvrdzuje Potvrdenie Okresného súdu Banská Bystrica o prijatí návrhu na začatie konania v tejto právnej veci, žurnalizované v spise na č. I. 6). V zmysle predmetnej zmluvy splátky boli splatné k 7. kalendárnemu dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom 1. splátka bola splatná v 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, teda dňa 19. 07. 2013. Od tohto dátumu teda začína plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku na zaplatenie tejto splátky. Rovnako tak plynula uvedená 3-ročná premlčacia doba aj u ostatných (nasledujúcich) splátok. Istina úveru v sume 1.100,00 EUR pri výške týždennej splátky 18,33 EUR (POZN. V samotnej zmluve bola dohodnutá výška splátky od prvej po predposlednú sumou 24,66 EUR, hodnota poslednej činila sumu 24,56 EUR. Výška tejto splátky však zahŕňala nielen istinu úveru, ale aj na ňu sa nabaľujúce poplatky a úroky. Nakoľko si žalobca uplatnil v žalobnom návrhu len istinu úveru /resp. jej nezaplatenú časť/ bez súčasného uplatnenia si aj celkových nákladov úveru, predstavuje hodnota splátky prvej až po predposlednú sumu 18,33 EUR) bola splatná v 60-ich celých splátkach a posledná 60. splátka vo výške 18,53 EUR bola splatná dňa 05. 09. 2014. Poukazujúc tak na vyššie uvádzané považoval súd za premlčané všetkých 59 splátok so splatnosťou od júla 2013 do konca augusta 2014, v celkovej sume 1.081,47 EUR (59 splátok, každá vo výške 18,33 EUR). V časti istiny úveru vo výške 18,53 EUR (istina úveru 1.100,00 EUR po odpočítaní /premlčanej/ sumy 1.081,47 EUR) považoval súd nárok žalobcu za dôvodný a v tejto časti žalobe vyhovel. V prevyšujúcej časti žalobcom uplatnenej istiny vo výške 608,78 EUR (627,31 - 18,53) súd na základe vyššie uvedeného považoval uplatnený nárok za nedôvodný a v tejto časti žalobu zamietol.

43. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 18,53 EUR od 17. 12. 2016 (ako to požadoval žalobca, a to odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky, hoci žalovaný bol v omeškaní so splnením jeho povinnosti /v tomto prípade poslednej splátky/ už pred týmto dňom) do zaplatenia. Pokiaľ žalobca žiadal priznať úroky z omeškania z vyššej sumy, v tejto časti bola žaloba z vyššie uvedených dôvodov rovnako ako nedôvodná zamietnutá.

45. Podľa ust. § 255 ods. 1, ods. 2 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (ods. 1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (ods. 2)

46. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

48. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd na základe princípu úspechu strán v spore podľa ust. § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému, ktorý mal len nepatrný neúspech v spore (2,95 %) priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi ako neúspešnej procesnej strane s tým, že výška týchto trov bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 C. s. p. podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z. - Exekučného poriadku).